

Sygn. akt VIII U 534/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Patrycja Bogacińska – Piątek

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2020 r. w Gliwicach

sprawy H. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania H. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 13 marca 2020 r. **nr** (...) -2

oddala odwołanie.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska – Piątek

sygn. akt VIII U 534/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 marca 2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił – na podstawie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu (...) ubezpieczonemu H. B. ponownego przeliczenia emerytury, wskazując że nie przedłożył on żadnych nowych dowodów mających wpływ na zmianę wysokości świadczenia.

Ubezpieczony wniósł odwołanie ww. decyzji, domagając się przeliczenia jego emerytury w oparciu o art. 110 lub 110a ustawy emerytalno-rentowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w skarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony H. B. urodził się (...)

Ubezpieczony od 16 lipca 1987 r. nabył prawo do emerytury górniczej. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z okresu od sierpnia 1986 do lipca 1987, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 350,69% i został ograniczony do 250%.

Prawomocną decyzją z 19 sierpnia 2016 r. (...) Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110a ustawy emerytalno-rentowej, ponieważ nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się niższy niż 250% - wyniósł 191,31%.

W dniu 19 grudnia 2016 r. ubezpieczony złożył kolejny wniosek o przeliczenie świadczenia. Do wniosku nie załączył żadnych nowych dowodów zarobkowych.

Decyzją z 28 grudnia 2016 r. (...) Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu – na podstawie art. 114 ustawy emerytalno-rentowej – przeliczenia świadczenia z uwagi na nieprzedłożenie żadnych nowych dowodów mogących mieć wpływ na wysokość świadczenia.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od ww. decyzji.

Prawomocnym wyrokiem z 21 maja 2019 r. (sygn. VIII U 383/17) Sąd Okręgowy w Gliwicach oddalił odwołanie ubezpieczonego. W toku tego postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rent i emerytur Z. T., który odtworzył wynagrodzenia ubezpieczonego z lat 1961-1969, tj. z okresu zatrudnienia w KWK (...), z uwzględnieniem założeń zgodnie z zaleceniem Sądu, że ubezpieczony pracował na 3 zmiany i przynajmniej 1 niedzielę w miesiącu oraz obliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru według najkorzystniejszego wariantu, tj. z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym w najkorzystniejszej wersji. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego, tj. z lat 1965, 1967-1973 i 1976-1987, wyniósł 217,63%.

W dniu 9 marca 2020 r. ubezpieczony kolejny raz złożył wniosek o ponowne przeliczenie emerytury na podstawie art. 110 lub 110a ustawy emerytalno-rentowej. Do wniosku nie dołączył żadnych nowych dowodów.

Zaskarżoną decyzją z 13 marca 2020 r. (...) Oddział w C. ponownie odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury, wskazując że nie przedłożył on żadnych nowych dowodów mających wpływ na zmianę wysokości świadczenia.

Powyższy stan faktyczny był w zasadzie bezsporny i wynikał wprost z akt organu rentowego i akt sprawy VIII U 383/17 toczącej się przed Sądem Okręgowym w Gliwicach.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie spór dotyczył prawidłowości decyzji organu rentowego z 13 marca 2020 r., w której (...) Oddział w C. ponownie odmówił ubezpieczonemu przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 lub 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 53 ze zm.). Organ rentowy wskazywał, że ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na zmianę wysokości świadczenia.

W ocenie Sądu Okręgowego zaskarżona decyzja organu rentowego jest prawidłowa.

Zgodnie z treścią art. 110a ust. 1 ustawy emerytalno-rentowej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Zgodnie z ust. 2 ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Z kolei jak wynika z art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalno-rentowej w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość.

W przedmiotowej sprawie Sąd podziela stanowisko organu rentowego.

Odwołujący wielokrotnie domagał się przeliczenia emerytury na podstawie art. 110 lub art. 110a ustawy emerytalno-rentowej, zaś organ rentowy kolejnymi decyzjami konsekwentnie odmawiał mu przeliczenia świadczenia, wskazując że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest niższy niż 250%.

Ubezpieczony zaskarżył decyzję odmowną z 28 grudnia 2016 r., a sprawa zawisła przed Sądem Okręgowym w Gliwicach pod sygn. VIII U 383/17. W toku tego postępowania Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu rent i emerytur Z. T., który odtworzył wynagrodzenia ubezpieczonego z lat 1961-1969, tj. z okresu zatrudnienia w KWK (...) oraz obliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru według najkorzystniejszego wariantu, który wyniósł 217,63%. Wobec tego, że wskaźnik okazał się niższy niż 250%, Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z 21 maja 2019 r. oddalił odwołanie ubezpieczonego.

Ubezpieczony nie wniósł apelacji od ww. wyroku, wobec czego stał się on prawomocny.

Zamiast tego ubezpieczony złożył kolejny wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110 lub 110a ustawy emerytalno-rentowej, ponownie nie dołączając żadnych nowych dowodów mogących mieć wpływ na zmianę wysokości świadczenia.

W konsekwencji organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję odmowną z 13 marca 2020 r.

Wobec powyższego – w związku z brakiem przedstawienia przez ubezpieczonego nowych dowodów mogących mieć wpływ na wysokość jego emerytury – organ rentowy prawidłowo zastosował art. 114 ustawy emerytalno-rentowej i odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia świadczenia.

Reasumując, z wyżej wskazanych względów odwołanie od decyzji z 13 marca 2020 r. nie zasługiwało na uwzględnienie, dlatego Sąd – na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. – orzekł o jego oddaleniu.

Wyrok został wydany w trybie art. 148¹ § 1 k.p.c.

(-) sędzia Patrycja Bogacińska-Piątek